

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - tel. 414646

Polletna naročnina L. 1.500
Letna naročnina L. 3.000
Letna inozemstvo L. 4.000
Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXIII. - Štev. 18 (1149)

Gorica - četrtek, 6. maja 1971 - Trst

Posamezna številka L 70

Službeno in splošno duhovstvo

Konec septembra se bo začela v Rimu druga škofovska sinoda, na kateri se bodo zbrali zastopniki vseh škofovskih konferenc, da bi skupno s papežem razpravljali o najbolj perečih zadevah celotne Cerkve. Osrednja točka dnevnega reda, poleg problema o pravici v svetu, bo zadeva duhovništva.

Duhovništvo je danes v ospredju splošnega zanimanja, o njem se govori po televiziji in v filmih, v dnevnem tisku in v globokih teoloških razpravah. Dejstvo je, da je v sodobnem svetu, ki je svet kriz in preobrazb, zajela kriza tudi duhovniške vrste, tudi samo ustanovo duhovništva, tako da se osparavata istovetnost in pristnost duhovstva, opravičenost njegove prisotnosti in učinkovitosti v svetu. Je li duhovnik danes še potreben in koristen sredi potrošniške družbe, ki teži zgolj po svetnih, tuzemskih dobrinah? Ima li označevanje evangelija s svojo onostransko, nadnaravno, vstajensko tematiko še kakšen smisel in pomen za sodobnega človeka?

Škofovska sinoda bo skušala teološko poglobiti, vsebinsko razčleniti in osvetliti ter zlasti soočiti duhovstvo s potrebami in zahtevami sodobnega človeka, tako da bo razvidno, da je duhovnik zares srednik med Bogom in ljudmi, verodostojen pričevalec duhovnih in nravnih vrednot, ki so človeku prepotrebne, če hoče ohraniti svoje dostojanstvo in prepričati, da sam ne postane plen in žrtev tehničnega, biološkega, socialno-političnega razvoja.

POSEBNA SREČANJA MED DUHOVNIKI IN VERNIKI

Italijanski episkopat je odredil, naj se v pripravo na razpravljanje o duhovništvu na škofovski sinodi izvedejo v vseh škofijah posebna srečanja med duhovniki in verniki in naj se razpravlja o problemu duhovništva, službenega in splošnega. To razpravljanje bi ne smelo ostati pri neznamitni pečici ljudi, temveč zajeti široke skupine božjega ljudstva.

Duhovstvo v Kristusovi Cerkvi ni več zadeva samo posvečenih mašnikov, ki jim kot takim pripada službeno duhovstvo, ker so poklicani, da služijo vernikom in jim nudijo vso duhovno oskrbo, temveč tudi vsem vernikom, moškim in ženskam, ki jim polnopravno pripada splošno duhovstvo, kajti ko so pri krstu prejel neizbrisno znamenje, so bili vključeni v velikega duhovnika Kristusa in tako postali deležni tudi njegovega duhovstva.

Splošno duhovstvo, ki prav zares pripada vsem, ki so bili krščeni, vernim in manj vernim, ni kaka propagandna krilatica, ampak odlična sestavina duhovne veličine božjih otrok, vključenih v Kristusovo skrivnostno telo in poklicanih, da kot duhovniki, sredniki med nebom in zemljo, dajejo čast Bogu in nadaljujejo Kristusovo odrediščno delo med ljudmi.

V četrtek 22. aprila je bilo v Gorici srečanje vseh slovenskih duhovnikov. Skupno so pretresli zapleteno problematiko duhovstva, ki je še zlasti pereča v gorški nadškofiji, saj se število slovenskih duhovnikov grozeče krči, naraščaja pa ni.

Prav tako se je navezal v ponedeljek 26. aprila prvi bežni stik z nekaterimi verniki. Zadevni razgovor je pokazal, kako so naši ljudje odprti in ostro občutljivi za take probleme. Zahtevali so, naj se dialog o duhovstvu, službenem in splošnem, vrši na širši osnovi: povabijo naj se naši ljudje v čim večjem številu, saj problem sega globoko v življenje slehernika, odkriva nove perspektive in nalaga nove odgovornosti.

CERKEV BODOCNOSTI

Verski nauk o splošnem duhovstvu je eden najbolj krepkih stebrov, na katerih bo stonela Kristusova Cerkva v bodočnosti. Število duhovnikov se bo občutljivo skrčilo in njihova dejavnost bo komaj zadostna za izvrševanje strogo bistvenih duhovniških nalog. Nemažen del verskih opravil, ki jih danes vršijo službeni duhov-

niki, bo moral preiti na vernike, moške in ženske, nosilce splošnega duhovstva in torej poklicane od samega Boga, da nadaljujejo Kristusovo odrediščno delo.

»Jaz bom z vami vse dni do konca sveta!« Cerkve, ki je v svoji zgodovini prevaharila izredno razburljive čase, bo izšla iz sedanje krize preobrazena, pomlajena. Ni namreč zgolj naravna ustanova, božje delo je: v njej živi Kristus, ki ne umrje več. V pomlajeni Cerkvi živih kristjanov, zavestno in hotoma opredeljenih za Boga, bodo verniki, tesno povezani s svojimi duhovniki in škofi, igrali življenjsko važno in nadvse častno vlogo.

Dr. R. KLINEC

Hrvaški nacionalizem se krepi

Hrvat je najprej Hrvat, potem šele komunist, kristjan, demokrat. To je vedno bolj občutiti v teh dneh, ko se razpravlja o sprejemu dodatkov k ustavi, po katerih naj bi Jugoslavija postala zveza šestih enakopravnih držav — dosedanjih republik.

Hrvaška komunistična partija, ki ve, da si Hrvatje želijo čim večjo gospodarsko in narodno neodvisnost, je nenadoma postala prvoborilateljica za hrvaške interese in doživlja odobravanje tudi meščanskih, kmečkih in razumskih krogov. Ustaška miselnost, seveda v drugi obleki, je spet na pohodu.

Srbi se čutijo znova ogroženi. Tako je hotel Beograd zadati poseben udarec Zagrebu na ta način, da je jugoslovanska protišpijonažna služba objavila ugotovitev, da je vodstvo komunistične partije na Hrvaškem povezano z ustaškimi skupinami, ki delujejo v inozemstvu. Prav tako je jugoslovanska javnost pretreslo odkritje, da sta mlada hrvaška atentatorja, ki sta umorila jugoslovanskega veleposlanika Rolovića v Stockholmu, sinova partizanskih borcev.

V Jugoslaviji že ne gre več za borbo med revnimi in bogatimi republikami, temveč za spopad med Hrvaško in ostalimi deli države. Hrvatje mislijo znova enako kot v času bratov Radić in Vladka Mačka. Polemike v časopisju med Beogradom in Zagrebom se zaostrujejo. Misel na neko »neodvisno« hrvaško državo dobiva polet. Eni bi si jo radi ustvarili s pomočjo Zapada, drugi s pomočjo Sovjetske zveze. In ta je budno na oprežu. Ne smemo namreč pozabiti, da deluje v inozemstvu poleg ustaške emigracije tudi kominformistična, to se pravi bivši stalinisti, ki so se po prelomu med Stalinom in Titom leta 1948 zatekli v tujino.

Ni čuda, da je prav pred prvomajskimi prazniki prišlo v Jugoslaviji do tridnevne seje predsedstva Zveze komunistov na

Ulbrichtov odstop

Precejšen odjek je imela v svetovni javnosti vest, da je odstopil Walter Ulbricht, do sedaj tajnik enotne socialistične (beri: komunistične) stranke v Vzhodni Nemčiji. Sam je kot razlog za svoj odstop navedel visoko starost: 30. junija bo dopolnil 78 let. Mnogi pa mislijo, da je odstopil predvsem zaradi nesoglasij, ki so se zadnje čase pojavljala med njim in glavnim tajnikom sovjetske partije Brežnjevem. Ulbricht je zelo z nezadovoljstvom spremljal zблиževanje s sovjetskim blokom, ki ga je sprožil zahodnonemški kancler Willy Brandt in mu tudi Brežnjev ni bil nasproten.

Z Ulbrichtom odhaja zadnji komunistični voditelj iz Stalinovega obdobja. Ostal pa bo še naprej poglavar vzhodno-nemške države. V tajniški funkciji ga bo nadomestil 58-letni Erich Honecker, ki tudi velja za pristaša trde roke. Zato so v Zahodni Nemčiji mnenja, da v prihodnje ni pričakovati kakega zboljšanja v odnosih med obema Nemčijama.

BENGALIJA - NOVA BIAFRA

(Izvirno poročilo iz Indije)

Z vrha cerkve ob križu pada črna zastava. Danes je prvi dan meseca baisak, zato so zaveli vetrovi iz bengalskega zaliva in jo razgibali. Pripovedujejo o krvi, ki jo preliva vzhodna Bengalija za svobodo izpod pakistanskega izžemajočega in dušечеlega jarma. »Vzhodnega Pakistana ne bo nikdar več,« je zaklical Gandijev učenc Mudžib Rahman, ki je oklical neodvisnost Vzhodne Bengalije pred mesecem. 75 milijonov Ben-

galcev se danes postavlja po robu, oboroženi so s puškami nasproti pakistanskim tankom. Pakistan ne prizanaša niti ženam niti otrokom niti dekletom. Meja z nami poteka komaj 50 km od tod, zato dobivamo novice sveže ko lotosov cvet, ki pa je oškropljen s krvjo mlade Bengalije.

Nekaj misijonarjev je že plačalo svoj davek z življenjem, ko so protestirali proti rododomornemu »nesmiselnemu« pobijanju. Pri Jessorju so zdecimirali šolske otroke z italijanskim misijonarjem vred. Inozemski poročevalci, ki prehajajo meje, so izjavili, da jim morda ne bo mogoče prepričati velesile, da bi Zveza narodov posedovala svobodo borilcem, a so zagotovili Kalkuti, da bodo razkričali po svetu, da je veletok Jamuna-Brahmaputra in Poddo okrvavljen s krvjo stotisočev nedolžnih.

Vsa domača policija je stopila na stran osvobodilnega gibanja. Ne prosijo za hrano niti za zdravila, želijo orožja. Meje stražijo domači prostovoljci. Z vzklikom »Alah vodi Bengalijo«, se vrže univerzitetna študentka z opasano mino na prsni pod pakistanski tank in ga požene v zrak. To je čas herojev, kjer junaško sodeluje tudi krščanska manjšina. Med muslimani in hindujci, ki so v veliki manjšini, pa padajo v prah stari zidovi sovraštva, ki so ga umetno zanetili Angleži, ko so morali zapustiti Indijo. Maočetungova Kitajska je na strani pakistanskih hord, ki poganjajo Bangla »desh« (deželo) na Kalvarijo. Organizacija združenih narodov in Amerika se izgovarjata, da je vstaja notranja zadeva Pakistana. Jugoslavija se neuradno poteguje za novo Bengalijo, Rusija je stopila javno na stran novobengalske stvarnosti, menda le zato, da nagaja Maovi Kitajski, ki je na strani Zahodnega Pakistana.

Kje je Mudžib Rahman? Radio Pakistan, govori, da je ujet. Isto potrjuje japonska tiskovna agencija. Verjetno pa je bil ubit prvi dan, ko so tanki napadli njegovo rezidenco. Ko je oklical svobodo svoje domovine — Matere Bengalije — je izdal geslo: »Sledite navodilom in ukazom mojih namestnikov, kadar me ne bo med vami!« Tudi svaril je, naj ne nasedajo izzivačem, ki hočejo z njegovim imenom na ustih zapeljati ljudstvo v klešče rdečih Maočetungov.

Ko to pišem v večerni uri velikonočnega ponedeljka, mislim na polovico vernikov naše fare, ki so prišli pred leti kot begunci iz Pakistana in imajo svojo kri v prestolnici Vzhodne Bengalije v Dacci, v Komilli, Jessorju, Khulni, kjer je bil pred par meseci ustoličen škof Mihael d'Rosario, mlajši brat predsednika Vincencijeve konference v naši fari. Zanj in za toliko duhovnikov ter sester in kristjanov je še zmerom razvita zastava velikega petka.

JOZE CUKALE SJ, misijonar v Indiji

Zanikana vest
Ravnatelj vatikanskega tiskovnega urada Alessandrini je zanikal vest, po kateri naj bi papež Pavel VI. dne 15. avgusta, ob marijanskem kongresu, obiskal hrvaško Marijino božjo pot Marija Bistrica. Te vrste zanikanj so v diplomatskem svetu nekaj običajnega in hočejo reči le, da stvar še ni primerna za objavo.

Prehrana v Združeni Evropi

V državah Združene Evrope posvečajo kmetijstvu dokaj pozornosti; razni zakoni in denarna sredstva spodbujajo kmetovalce, da pravilno usmerjajo in večajo pridelovanje. S tem je Evropa dosegla že visoko stopnjo samooskrbe, kar pomeni, da si sama pridelava večino potrebne hrane. Kako se razvijajo prehranjevalne sposobnosti Evrope, nam pričajo podatki iz dobe 1959-1967.

V teh osmih letih se je proizvodnja rastlinskih pridelkov povečala za 18 milijonov ton; potrošnja se je v istem času hitreje vzpenjala in dosegla 21 milijonov ton. V povečanju pridelovanja rastlinske hrane se je najbolj odlikovala Francija, za njo pa Italija.

Zivalska proizvodnja se je dvigala z enako naglico kot notranja potrošnja in sicer v istih 8 letih za 34 milijonov ton. V tem povečanju proizvodnje sta bili na prvem mestu Francija in Nemčija. Tudi Nizozemska je povečala prirejo v primeri z notranjo potrošnjo, le v Italiji je živalska proizvodnja vse bolj zaostajala za potrošnjo.

V celoti se je rastlinska in živalska proizvodnja v skupni Evropi povečala tako, da se je tudi stanje samooskrbe zboljšalo in sicer v rastlinskem od 84 na 85 %, v živalskem področju pa od 95 na 96 %.

Kako je s samooskrbo v posameznih državah? V Nemčiji in Italiji se je stanje rastlinske proizvodnje poslabšalo; to pomeni, da ti dve državi vse več uvažata. Nasprotno pa se je položaj v Franciji znatno zboljšal tako, da ta država danes razpolaga z viški kmetijskih pridelkov. Za Benelux je značilno, da mora uvažati mnogo živinske krme. Zivalska proizvodnja z ozirom na samooskrbo je porasla v Nemčiji, Franciji in Belgiji; Nizozemska je ostala pri starem, dočim je Italija nazadovala.

Celotna kmetijska proizvodnja je v teh letih porasla povprečno za 3 %. V potrošnji je čutili najmočnejše povpraševanje po mesu. En evropski prebivalec potrebuje letno 124 kg živil, med katerimi je kar 94 kg mesa.

Samooskrba se je v celoti zboljšala, saj se je od 91 % povzpela na 94 %. Tako je treba danes uvažati le še 13 namesto nekdanjih 17 milijonov ton živil.

Česa pridelamo v Evropi preveč in česa premalo? Trenutno pridelamo preveč mleka, masla in pšenice; premalo pa žita za krmo, olja, maščob in govejega mesa.

V zadnjih dveh letih se je stanje proizvodnje v primeri s potrošnjo še zboljšalo in samooskrba se je povzpela od 94 na 96 %. Tako znaša primanjkljaj, katerega mora Evropa uvoziti, le še 10.000.000 ton.

Inž. Janko Košir

Albanci še niso dovzetni

Nadškof Agostino Casaroli, tajnik vatikanskega urada za javne zadeve, je dejal, da Albanija še ni pripravljena za kakšen dialog oz. pogovarjanje s Cerkvijo. Tam še vedno od časa do časa napadejo Vatikan kot središče revizionizma in ameriškega imperializma. Vse katoliške cerkve so zaprte, vsi duhovniki izgnani, v ječi ali pa zaposleni v civilni službi. V takem ozračju je nemogoče začeti diplomatske stike, kaj šele kakšne redne odnose.

Dan spoštovanja človekovega življenja

Na prošnjo več organizacij in gibanj so kanadski škofje odločili, da bo poslej 25. april »Dan spoštovanja človeškega življenja«. Ta dan naj bi pritegnil pozornost prebivalstva: 1. na to, da se začenja človekovo življenje s spočetjem; 2. da velja noseči ženi posebno spoštovanje; 3. da je zakon o spoštovanju slehernega človeškega življenja nadvse pomemben.

Pismo jugoslovanskih škofov o Mariji Volitev ruskega patriarha

Samo trije meseci nas ločijo od velikih dogodkov v naši domovini. Marija se bo v avgustu, kakor upamo, na poseben način približala našim dušam. Njena kongresa v Zagrebu in v Mariji Bistrici bosta njeno vabilo in naš odziv, njen mimohod in naše srečanje.

V vrtočavi dobi sprememb in negotovosti je prav, da mati Cerkev in duhovna mati človeštva od blizu pogleda in posluša svoje otroke. V vseh naporih, s katerimi želimo pomagati splošnemu razvoju, čuti, da nekaj ne gre in da se nekaj nevarno zapleta. Ni dovolj, če imamo obilje proizvodov in denarja. Ne zadostuje, če na meje postavimo vojsko in povsod razvijemo reklamo; ne morejo vsa ljudje sami storiti, čeprav bi imeli najboljšo voljo, ako jih od vseh strani stiska nezaupanje, negotovost in nevednost. Treba je od nekdaj dobiti sveto pomoč duha, pravičnosti, zaupanja, bratske bližine in ljubezni. Treba je v vsaki človeški zavesti zbuditi otroško besedo vere in upanja, v vsakem srcu sled ljubezni in zavzetosti za brate, v vsaki hiši temeljno edinost in sodelovanje, v vsaki družbi znanost in pravično zakonitost.

Vedno jasneje nam postaja, da ni bratov brez Očeta, da ni družine brez matere. Zato bo, o tem smo prepričani, prav v našem času velikih dosežkov in še večje negotovosti, bližina predobrega Srca velike matere obnovila doživljeno skupnost in družino. Ona, kateri njena rojkinja Elizabeta pravi: »Blagor ti, ker si verovala,« more prižgati luč vere v stoletju nevere. Ona, polna milosti in Gospodove prisotnosti, more osamljenim in potrtim v duši prinesiti zaupanje v rešitev in v božje očetovstvo. Ona, mati učlovečene Besede in Odrašenika sveta, more dati novo rojstvo vsakemu človeku, vsaki družbi in vsemu človeštvu. Prav zato smo kot programatsko geslo naših kongresov sprejeli napis iz našega svetišča na Trškem vrhu pri Krapi: Marija — začetek boljšega sveta.

Medtem ko v svojem imenu ter v imenu vseh ljudi z zaupanjem izgovorjamo besedo sv. Bernarda: »Pokaži nam, da si mati,« slišimo njen zaskrbljen in opominjajoč odgovor: »Pokaži tudi ti, da si božji in moj otrok, da si brat svojih bratov in sestra.«

To nas — kot vernike in Marijine častilce — opominja, da v mesecu maju, ki je posvečen naši Gospe, dojamemo svojo vlogo in spoznamo svojo dolžnost. Ta maj naj bo predvsem mesec molitve, nadvse doživljene marijanske molitve, molitve k Mariji in v Marijinem duhu. Molili bomo sv. rožni venec, veliki hvalospev, ki ga sestavljajo izbrane molitve; ves poln premišljevanja vesele vesti odrešenja in velikonočnega veselja. Molili bomo rožni venec sami, v svojih družinah in v naših cerkvah. K tej molitvi vabimo vse vernike v duhu zadnjih papežev in v duhu zadnje-

V mesecu maju ni cerkve med nami, kjer bi ne bilo okrašenega oltarja z Marijinim kipom ali podobo, kjer verno ljudstvo opravlja zjutraj ali zvečer šmarnično pobožnost. Pričujoča slika je bila povzeta v župni cerkvi v Zgoniku

ga vesoljnega zbora, ki priporoča »različne oblike pobožnosti v čast božji Materi, katere je odobrila Cerkev v okviru zdravega in pravovernega nauka« (C 66).

Razen tega bo maj mesec vesele resnosti in prostovoljne pokore. Predvsem je po Marijini želji iz Lurda in Fatime treba delati pokoro, ki jo prinaša življenje in poklic, pokoro zvestega izpolnjevanja svojih stanovskih dolžnosti, prave ter vse bolj iskrene bratske pomoči in ljubezni. Brez križa ni mogoče hoditi za Kristusom. Skrivnost križa in premagovanja je srce našega krščanskega poklica. Osebnost in skupni križ, danes zlasti križ družine in za družino; notranja pokora, s katero premagujemo strasti, in zunanja, s katero od-

bijamo skušnjave — vse to je naloga kristjanov našega časa, ki je tako hudo nasproten pokori in križu.

Naša tretja dolžnost je apostolska. Kdor koli more in čim več more, naj skuša — tiho in glasno — prepričati čim širši krog ljudi, da je odrešenje že prišlo in da je sreča zelo blizu. V tem času kongresov je treba razbiti nezaupanje v odrešenje. Doživeti moramo vero in zmago vere. »To je zmaga, naša vera!« Na ta način si bomo pri Mariji zagotovili pomoč in bratom pomagali.

Opominjamo vas, bratje, da v tem duhu preživite maj, pripravljajoč sebe in srca okrog sebe za veliko srečanje z Materjo vseh naših duš.

Ljubezen ob meji

Naš slovenski pregovor, da ljubezen ne pozna mej, zelo prihaja do veljave na slovensko-italijanski meji zlasti na gorškem področju. Gre pač za značilen pojav vzdolj odprte meje med Jugoslavijo in Italijo, za spletnje ljubzenskih in družinskih vezi med mladimi, ki jim mejna črta ne pomeni nikake ovire v njihovem ljubzenskem odnosu. Toda dostikrat se zadeva ne konča le na matičnem uradu ali pri župniku, temveč v njo posežejo tudi zdravniki, odvetniki, sodniki ter socialni delavci.

Ljubezenska srečanja in razmerja, ki se spletajo vzdolj meje, namreč ne vodijo vedno pod zakonsko streho. Znanstva, ki pomenijo za enega resno pripravo na skupno življenje, so lahko za drugega partnerja le kratkotrajen flirt. Tako se porajajo razočaranja, nerazrešljivi zapletji in celo osebne ter družinske tragedije. Zlasti mlajša dekleta z jugoslovanske strani se dajo vse prevečkrat omamiti od lepih besed in bleščočih avtomobilov, ne da bi pomislila, da moški z italijanske strani ne prihajajo vedno iskat zakonskih družin.

Dekleta, ki prepozno spoznajo, da se iz njih razmerja ne bo mogel razviti srecen zakon, se včasih prepustijo varljivim upom in se zatekajo za pomoč k zdravnikom in sodnikom. Rojevajo se otroci, katerih rubrike o očetovstvu ostajajo v rojstnih listih prazne. Kvečjemu se ve to, da je neznan oče italijanski državljani. Nekje na Goriškem je npr. mlado dekle rodilo dvojčka in šele tedaj odkrilo, da je njen zapeljivec poročen mož s tremi otroki; ali blizu Senožeč, kjer je ženska kar trikrat rodila v Italijanom, ki jo je končno bolno zapustil in se ni več vrnil.

Večkrat se večina resnejših ljubzenskih razmerij ob meji srečno konča. Navadno jemlje jugoslovanska državljanka italijanskega državljanca, ta pa si išče ženo rad v Sloveniji. Nesporno dejstvo je, da se dekleta iz Jugoslavije zelo dobro obnesejo v italijanskih obmejnih krajih na kmetiji, v trgovini, tovarni in v gostinstvu. Dekleta so tudi veliko manj navezana na domače okolje kot fantje in si dosledno iščejo razvitejših krajev.

V novogoriški občinski upravi so ugotovili, da je bilo po vojni nad 500 porok, pri katerih je bil eden od novoporočencev z druge strani meje. V Novi Gorici je bilo takih porok kar 237, v Dobrovem v Brdih 58, v Mirnu 43, v Kanalu ob Soči

40, v Kostanjevici na Krasu 23. Z Gorjanskega, Tomačevce in Brestovce ter še nekaterih naselij s kraške planote se praktično vsa doraščajoča dekleta odločajo za fante iz Italije.

Seveda so ti fantje iz Italije povečini pripadniki slovenske zamejske skupnosti. Med 470 zakonit, ki so jih analizirali v Novi Gorici, so ugotovili, da jih je bilo kar 285 sklenjenih med Slovenci tostran in onstran meje ter 195 med Slovenkami in Italijani oz. narobe.

Bralci pišejo

Apologija umora

V »Primorskem dnevniku« z dne 27. aprila sem zasledil med drugim poročilo o razgovoru z urednikoma »Ognjišča« v Skednju. Prvi del poročila je kar stvaren, v drugem delu pa poročevalca njegova ideološka nestrpnost spet zanese v napad na »psevdotoliški tisk« v Gorici ali tudi v Trstu. Pri tem omenja neko apologijo umora, ki naj bi jo »Katoliški glas« kar dvakrat zadnji čas postavil v svoje stolpe, kar da nikakor ne ustreza krščanski etiki.

Pregledal sem tisti dve številki Vašega lista, kjer je govora o atentatu na jugoslovanskega veleposlanika Rolovića v Stockholmu, pa zaman iskal mesto, kjer naj bi vršili apologijo, tj. poveljevanje tega umora. Odkril sem nasprotno: Vaš list prav v skladu s krščansko etiko ta atentat obsodja, a zraven dodaja, da isto obsodbo zaslužijo vsi tisti atentati, ki so jih med vojno in neposredno po njej slovenski komunisti uprizorili zoper svoje idejne nasprotnike. Kje vidi dopisnik tržaškega dnevnika v takem pisanju »apologijo umora«?

Seveda, dopisnika dobro razumem, kje ga čevlji žuli. Po njegovi marksistični etiki, bi morali obsojati le tiste atentate, ki se uprizorjajo zoper levičarje; one druge, ki so jih sami izvajali, pa naj bi vsaj prešli z molkom, če jim že nečemo dati gloriole narodnega herojstva. Ker pa je krščanska etika taka, da obsodja vsak umor, pa naj bo storjen z leve ali desne, se bomo še naprej z dopisnikom »Primorskega dnevnika« glede »apologije umora« razhajali.

J. P. Opčine

Skofje ruske pravoslavne Cerkev stojijo pred enim najpomembnejših dogodkov tega stoletja: 30. maja letos se bodo zbrali k volitvam novega patriarha.

Ruska pravoslavna Cerkev ima 66 škofov, ki se delijo v metropolit, nadškofe, škofo in pomožne škofo. Pravoslavna Cerkev je dobro organizirana med ruskimi izseljenci v Evropi in v Ameriki. Najvidnejša osebnost med ruskimi škofi je trenutno leningrajski metropolit Nikodim. Rodil se je leta 1929. Studiral je na bogoslovni akademiji v Moskvi in je dosegel doktorski naslov s študijem o pokojnem papežu Janezu XXIII.

Metropolit Nikodim vodi tudi stike s sovjetsko vlado. Med raznimi verskimi skupnostmi v Sovjetski zvezi uživa namreč pravoslavna Cerkev privilegiran položaj. Vse uradno priznane verske skupnosti morajo brezpogojno spoštovati državno notranjo in zunanjo politiko. Na tem področju se je vedno odlikovala ruska pravoslavna Cerkev. Praksa Kremlja je ta, da se glede verske politike, tudi v imenu drugih verskih skupnosti, razgovarja le s predstavniki pravoslavne Cerkev.

Najvišji organ pravoslavne Cerkev je sveti sinod, ki mu predseduje patriarh. Ruski sinod šteje osem članov iz vrst škofov. Pet članov je stalnih, trije pa se menjavajo vsakih šest mesecev. Vodstvo ruske pravoslavne Cerkev ima na razpolago več časopisov in revij. Najvažnejša je »Revija moskovskega patriarhata«. Za šolanje duhovnikov so na razpolago dve bogoslovni akademiji in tri semenišča. V primeru potrebe se posvečenja vršijo tudi brez zadostne študijske priprave. Leta 1968 je bilo 400 bogoslovcev.

Gospodarsko stanje je še kar ugodno. Država ne daje Cerkvi nobene pomoči. Cerkev podpirajo le verniki.

Skrivnost visoke življenjske moči v ruski pravoslavni Cerkvi so samostani. Hruščev je to spoznal in je njihovo število drastično zmanjšal od 67 na sedanjih 15. Najbolj znan je samostan Zagorsk, v katerem živi trenutno 90 menihov. Za velike slovesnosti se zbere v Zagorsku na deset-tisoče romarjev. Drugi zelo znan samostan je v Pskovu. V Kievu pa je ženski samostan — Varstvo Device, ki šteje 300 sester.

Od smrti zadnjega patriarha Alekseja je minilo skoro že leto dni in mnogi se sprašujejo, zakaj so volitve za njegovega naslednika tako pozno nastavili. Nekateri menijo, da so voditelji ruske pravoslavne Cerkev hoteli počakati na konec 24. kongresa sovjetske partije, ki se je zaključil v začetku letošnjega aprila. Poznavačji smernice zadnjega kongresa bo laže izbrati primernege človeka za novega patriarha, kajti jasno je, da mora biti kandidat za patriarha sprejemljiv tudi za oblast. Nekateri krogi bi sicer želeli, da bi Cerkev tega ne upoštevala. Toda, če kje, mora Cerkev v Sovjetski zvezi to upoštevati.

Priprave na volitve potekajo v več delovnih skupinah. Ena pripravlja gradivo in osnutke sklepov tega škofovskega zborovanja, druga skrbi za gnotne in gospodarske zadeve, tretja pa ima nalogo primerno sprejeti goste, ki bodo prišli iz inozemstva. Zborovanje naj bi ne trajalo več kot tri dni.

Zborovanje bo v Zagorsku. Skofje bodo poslušali troje poročil; volitve bodo zadnje dejanje tega zborovanja. Javnih razprav ne bo. Pogovore o perečih vprašanjih bodo opravili med odmorji in v manjših skupinah. Pri skupnih zborovanjih se bodo omejili na sprejem ali zavrnitev predlogov.

RAZNO

Cerkveni pogreb za vse vernike

Skof francoske škofije Autun Le Burgeois je sprejel predlog duhovniškega sveta, naj se dovoli cerkveni pogreb vsem katoličanom, če oni ali njihovi sorodniki to žele, ne glede na njihov položaj v zvezi s predpisi cerkvenega prava. Po dosedanjih cerkvenih predpisih ne smejo imeti cerkvenega pogreba na primer tisti, ki pred smrtjo niso pokazali znakov kesanja, odpadniki, izobčeni, samomorilci, javni grešniki in še nekateri drugi. Skof pravi, da se zdí nenaravno, da bi odrekli molitev skupnosti za uda Cerkve, katerega odgovornost v vesti more poznati in soditi samo Bog.

Kongres katoliških časnikarjev

Od 14. do 18. julija bo v Luxemburgu mednarodni kongres katoliških časnikarjev. Glavna tema razprave bo: Javno mnenje v Cerkvi.

Prvo poročilo bo prebral, kakor poroča »Revija moskovskega patriarhata«, sedanjí upravitelj patriarhata metropolit Pimen. Govoril bo o življenju in delu ruske pravoslavne Cerkev. Drugo poročilo bo prebral metropolit Nikodim, poverjenik za zunanje zadeve ruske pravoslavja. Prikazal bo ekumensko dejavnost ruske pravoslavne Cerkev. Tretji govornik bo glavni tajnik moskovskega patriarhata metropolit Aleksij. Zbranim škofom bo govoril o prizadevanjih ruske Cerkev za mir na svetu.

Iz objavljenega programa nekateri sklepajo, da bo za novega patriarha izvoljen metropolit Pimen, metropolit Nikodim pa naj bi še naprej skrbel za povezavo z drugimi Cerkvami po svetu. Tega cerkvenega dostojanstveniga so zadnje čase na Zahodu precej kritizirali, češ da je preveč uslužen do oblasti in tako sokriv, da je v Sovjetski zvezi zaprtih toliko svetišč. Vendar se je taka »politika« na dolgo dobo le izkazala za uspešno, saj je Cerkvi pridobila vsaj ščepec svobode.

Metropolit Aleksij je lani dejal dopisniku zahodnonemškega radia: »Petdeset let izkušenj življenja v socialistični državi nas uči, da nam ni treba imeti bojazni. Ruska pravoslavna Cerkev živi v polno svoje notranje življenje.«

S TRŽAŠKEGA

Marijin dom v ul. Risorta

Zadnje čase smo v našem domu imeli več lepih prireditev.

V nedeljo 18. aprila so člani društva »Slomšek« iz Rima igrali Molièrovo veseleloigro »Scapinove zvijače«. Nekatero vlogo so predstavili naravnost odlično. Čeprav je bil tedaj lep pomladanski dan, se je dvorana napolnila z gledalci.

Potem je Marijina družba od 21. do 25. aprila imela duhovno obnovo, ki se je je udeležilo tudi lepo število drugih deklet in žena. Vodil jo je superior jezuitske rezidence v Ljubljani p. Edmund Böhm. S svojo globoko in prisrčno besedo je segel na mnoga važna vprašanja duhovnega življenja. Pri jutranjih govorih je bilo čez 80 udeleženk, pri popoldanskih pa tudi čez 160. V nedeljo 25. aprila je g. pater imel mašo z nagovorom pri Novem sv. Antonu, kjer je veliko število ljudi pristopilo k sv. obhajilu.

V četrtek 22. aprila je v domu bilo srečanje naših skavtov in skavtinj z goriškimi skavti in skavtinjami. Prvo srečanje se je vršilo pred enim mesecem v Gorici. Upanje je, da si bomo za naprej še bolj drug drugemu pomagali, da bo organizacija skavtov in skavtinj uspešneje delovala v korist naše mladine. V nedeljo 25. aprila so skavtinje imele svoje jurjevanje z mašo in obljubami na prostem na planoti pri Padričah, skavti pa blizu Katinare. Prvega maja so se udeležili jurjevanja goriških skavtov in skavtinj na Jazbinah.

Zelo zanimivo je bilo predavanje z lepimi diapozitivi, ki jih je pokazal dr. Tone Požar o pasijonskih igrah v Oberammergau v nedeljo 2. maja. Pokazal je tudi prvo slovensko pisano besedo, »brižinske spomenike«, ki jih je fotografiral v knjižnici v Münchenu. Poleg tega je pokazal še več drugih lepih slik.

Pred belo nedeljo smo v naši kapeli začeli ob sobotah s sv. mašo ob 19.30. Ta maša velja za naslednjo nedeljo. Obisk prve tri sobote ni bil velik. Pa bi bilo prav, če bi se te maše udeleževali. Mnogi poleti ob nedeljah ne hodijo v cerkev, ker gredo na izlete ali na kopanje k morju, nekateri pa obiskujejo bogoslužje v drugem jeziku.

Skedenj

Kakor drugod po katoliškem svetu hočemo tudi slovenski verniki v Skednju na najbolj dostojen način slaviti Boga po posredovanju Matere Marije v mesecu maju. Vsako jutro ob 7. uri je sv. maša s petjem in skupnim obhajilom, zvečer ob 20. uri pa se vrši šmarnična pobožnost. Pred blagoslovom je obhajilo. Vsak terek in petek je na sporedu pridiga. Letos nam bo govoril g. Franc Zlobec. V ostalih dneh je kratko branje nabožne knjige. Ob sobotah pa je sv. maša v začetku šmarnic, ki velja za nedeljsko. Tudi ob nedeljah in praznikih so šmarnice ob 20. uri.

19. in 20. t. m. bomo poromali k Mariji Bistrici blizu Zagreba.

Blagoslov hiš se vrši počasi, saj ob tej priložnosti duhovnik vrača obisk in ima možnost za prijateljski razgovor v družini.

Slovesnost prvega sv. obhajila bo v nedeljo 30. maja.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Slovensci v Rimu

Slovenski zavod v Rimu na Via Appia se počasi ureja. Ob zunanji meji je bilo zasajenih več dreves in lovorjivega grmičja, in prav tako so bile urejene tudi gredice s cvetjem, da bo dobila hiša bolj prijetno lice.

Na veliki teden so imeli v zavodu vse tri dni obrede, kot jih predpisuje obrednik, česar do sedaj še nikdar ni bilo. Pokazalo se je pa, da bo sedanja kapelica v zavodu ob količkaj večji udeležbi premajhna ter bo potrebno sedanji prostor povečati ali najti drugega primernejšega.

Za veliko noč so bile ohranjene tudi vse lepe slovenske navade. Podeljen je bil velikonočni »žegen« tako v soboto kakor tudi na veliko nedeljo. Od jedi je bilo marsikaj iz Slovenije, drugo s Koroškega. Pirhe so pobarvale redovne sestre in gospe, tudi pršuta in potic ni manjkalo. Tako smo se vsi mogli počutiti zares po domače.

Tudi zanaprej bo vsako nedeljo sveta maša ob 4.30 popoldne, le na zadnjo nedeljo v juniju bo še v ulici Botteghe Oscure. Ako bo prišlo v poletnem času do kakšnih sprememb, bodo vsi zainteresirani pravočasno obveščeni.

Milan

Na veliki četrtek je v Milanu umrl g. Mermolja Ciril. Njegovo truplo je bilo pokopano v Jugoslaviji v njegovem rojstnem kraju. Njemu želimo, naj mu Bog da večni mir, družini pa izražamo naše iskreno sožalje!

Naši problemi ob letošnjem 1. maju

Govor deželnega svetovalca dr. Draga Štöke v Bazovici

Od leta 1945, katerega Prvi maj je označil mnogo nad dvema diktatorjema, ki sta nas hotela uničiti kot ljudi in kot pripadnike slovenskega naroda še posebej, pa do letošnjega Prvega maja, se je izvršilo 27 praznikov dela, svobode in delavskih pravic.

Slovinci smo narod delavcev, ročnih in umskih. V svoji zgodovini smo morali ogromno pretrpeti, zato smo neomajno in z vsem srcem na strani vsega delavnega ljudstva in zagovarjamo z vso doslednostjo njegov boj za pravične razmere v delovnem okolju in v družabnem življenju.

Vemo, da se delavni človek lahko svobodno uveljavlja tam, kjer vladajo pravični zakoni in ne privilegiji posameznikov, skupin ali kast. Vemo, da je boj delavskega razreda zahteval v preteklosti in zahteva še danes velike žrtve, katerim se moramo z vsem sočutjem in spoštovanjem pokloniti. Upamo v čas, ko bo delavec v svobodi in v zavesti svojih pravic stopil povsod v svetu v nove zarje, ki bodo znanilke človečnosti, pravega bratstva in resničnega mira.

Naš letošnji Prvi maj je povezan s problemi, ki nam živo stopajo pred oči. Zal fašizem še ni povsem mrtev v državi, v kateri živimo kot narodnostna skupnost. Se marsikje tli ta črna pošast in se upira dokončni smrti, na katero jo je obsodil Prvi maj 1945. Pristaši propadle diktature danes spet izzivajo naše ljudi po gostilnah s petjem fašističnih pesmi in z nestrannim vedenjem. Mislijo, da bodo s takim klavnim početjem obnovili dobo tik po prvi svetovni vojni, ko so začeli žaliti in napadati naše ljudi po javnih lokalih, po ulicah, po travnjakih, v cerkvah... Tu in tam se v temi prikrađejo in pomažejo ali zbijejo slovenske napise: ne ustavijo se niti pred križem ali svetim znamenjem, pod katerim je slovenski napis.

Mi smo potrpežljivo ljudstvo, toda te izzivače svarimo, naj ne preizkušajo preveč naše potrpljenje, kajti kakor smo se dvignili proti njim takrat, ko se marsikomu še sanjalo ni, da smo sposobni tolikega upora, tako bomo znali tudi tokrat ustaviti njihovo početje, če bo treba!

Prav tako nas je te dni zabolelo, da obstajajo v eni od sindikalnih organizacij, ki se ima za demokratično ljudje, ki odpovejo svojo udeležbo na skupni prvomajski proslavi zato, ker naj bi na njej spregovoril nekdo tudi v slovenskem jeziku. Po 27 letih svobode, po vseh žrtvah, ki smo jih Slovenci doprinesli v 25 letih fašistične diktature, se danes upajo predstavniki socialdemokratskih sindikatov priti na dan s šovinizmom, antislovenstvom, z narodnostno nestrpnostjo. Ne zavedajo se, da gredo proti toku zgodovine, ki jih bo neusmiljeno odnesel in pomandral v njihovi majhnosti in zaslepljenosti.

Kajti Slovenci smo že stoletja na tem koščku sveta in mislimo tu še ostati v brk marsikomu, ki bi rad, da bi izginili. Se več: danes smo v času, ki nam je naklonjen in ki nam bo, trdno upamo, kmalu prinesel vse tiste zakonite pravice, ki jih kot narodna manjšina terjamo, da bomo lahko popolnoma svobodni in enakopravni živelj v miru z večinskimi narodom. In zaščitni zakoni ter dejanska enakopravnost so osnova za te nove, pravičnejše čase. Dejstvo, da je ta sindikalna organizacija ostala osamljena, nam da marsikaj upati.

Omenil sem že, da smo stopili v 27. leto

miru. Danes živimo neprimerno boljše življenje kot pred petnajstimi ali desetimi leti. Naš delavec ni več tako v strahu za kruh, kot je bil v predvojnem ali povojnem času. Naš kmet je zamenjal skoro povsod staro orodje z modernim in konja s traktorjem. Danes imamo Slovenci v zamejstvu svoje ljudi na skoro vseh odgovornih mestih. Naši diplomiranci v zdravilstvu, pravi, ekonomskih in poljedelskih vedah, v urbanistiki in v znanstvenih panogah so si utrlj pot in delajo čast svojemu narodu. Naš dijak lahko danes študira v miru in ni lačen, kot so bili naši študentje v predvojnem času, ko jih je glad tako rekoč moril.

Prepričan sem zato, da si bomo znali vsi, delavci in kmetje, upokojenci in invalidi, študentje in mladina na sploh uveljaviti boljše delovne in socialne pogoje, da bomo prej ali slej s skupnimi močmi prišli do tistih reform, ki nas morajo pripeljati v še pravičnejše čase, v boljše življenjske pogoje, v čase, ko bomo s svojo delavnostjo in s svojim znanjem ustvarili sebi, svojim otrokom in vsem delavnim ljudem dneve resnične pravičnosti, pravega mira, mirnega sožitja, iskrenega prijateljstva med vsemi ljudmi dobre volje in zdrave pameti.

„Zaobljuba v tragični uri...“

Primorski dnevnik je 30. aprila letos objavil članek »Zaobljuba v tragični uri...« Piscec članka se zgraža nad bronasto tablico v svetišču na Vejni, ki utemeljuje razloge, zaradi katerih je bilo svetišče zgrajeno. Na bronasti tablici je namreč povedano, da je svetišče tudi izpolnitev škofove zaobljube za rešitev Trsta v tragični uri 30. aprila 1945.

Cemu je tržaški škof tedaj napravil zaobljubo, je že sam večkrat povedal. In o tem se je tudi pisalo. Primorski dnevnik povezuje to zgražanje z grobnim napadom na g. nadškofa, češ da je škof naredil zaobljubo, ker je videl tragedijo v osvoboditvi Trsta in Evrope po partizanskih enotah izpod jarma gestapa, esesovcev in črnih rajc. Potrditev te svoje trditve najde Primorski dnevnik na plakatu, ki so ga misovci izobesili za 25. april.

Članek smo pokazali g. nadškofu. In kaj je nadškof rekel? Da tisti, ki je članek

V nedeljo 9. maja bo v Trebčah

MARIJANSKA PROCESIJA

Ob 4. uri popoldne bo najprej sv. maša in nato procesija s kipom Matere božje. Sodelovala bo vaška godba. Marijini častilci vljudno vabljani!

napisal, gotovo ni bil v Trstu 30. aprila 1945. In da ni mogoče prepričevati tiste, ki nočejo slišati in ki zlonamerno govorijo.

30. aprila 1945 je bilo v Trstu vse pripravljeno, da bodo Nemci pognali v zrak pristanišče, obalne naprave in še kaj drugega. Nemci so bili na gradu sv. Justa, v pristanišču in še kje drugje, pripravljani, da uničijo mesto. Kdor je bil tedaj v Trstu, ve, kaj je vse to pomenilo; zlasti še ker so topovi nepretrgano streljali. To je bil tragičen položaj, v katerem je škof naredil zaobljubo za rešitev mesta.

»Z dr. Ivancichem sem šel tisti dan k

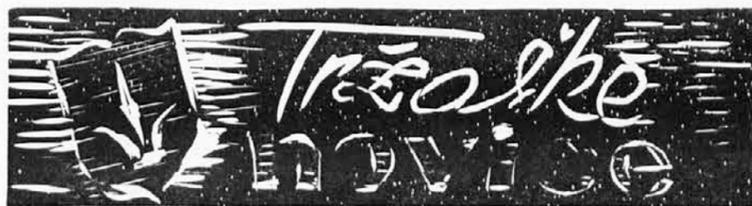
zdravil. Osemdesetleten je tamkaj zaključil svojo plodovito življenjsko pot. Hotel sem zato pomoliti zanj na njegovem grobu.

Staroslavni Sentvid, kjer je bil župnik velik gospod, je šel v zgodovino. Štirje duhovniki: župnik, dva kaplana in beneficij so tam redno delovali. Večji del gospodarskih poslopij je sedaj porušen, kaplanija in beneficija pa polna tujih ljudi. Prosvetni dom pa še stoji in tudi sv. brata Ciril in Metod sta še na pročelju poslopja kot so ju naslikali pred tridesetimi leti.

Sedaj pa v Stično! Pri glavnem vhodu bivšega cistercijskega samostana ni kaj iskati. Tam je sedaj gimnazija, ki pa naj bi bila s prihodnjim letom ukinjena. Torej pogledam po drugi strani.

Veličastna cerkev se ponaša z novim tabernakljem, zgrajenim po Plečnikovem načrtu. Tudi krstilnica je že v delu po načrtu istega velikega mojstra.

Toda o kakem človeku ne duha ne sluha. Slednjič le staknem dve starejši ženski in doženem, da sta šolski sestri v »pokoju«. Kmalu nato prihiti sam opat

Prvi maj v Trstu

Letošnjo prvomajsko proslavo sta enotno organizirali sindikalni združenji CISL in CGIL. S trga Pestalozzi je krenila povorka do trga Goldoni, kjer je bilo zborovanje, na katerem so govorili vsedrjavni tajnik sindikata tekstilnih delavcev CISL Meraviglia ter lokalna predstavnica CGIL Burlo in CISL Vojko Grgič. Slednji je govoril v slovenščini. Prav zaradi omejenega govora v slovenščini se enotne proslave ni marala udeležiti sindikalna organizacija CCdL, ki v Trstu nekako zastopa UIL in jo vodijo Saragatovi socialdemokrati. Zadržanje CCdL so kritizirali predstavniki vseh strank in združenj, ki so v taki ali drugačni obliki naklonjene Slovincem.

Krščansko usmerjena delavska organizacija ACLI pa je povabila tržaškega škofa, da je ob delavskem prazniku, ki sovpada s praznikom sv. Jožefa Delavca, daroval sv. mašo v cerkvi sv. Antona Novega.

Uveljavitev slovenskih dijakov

Prvega deželnega risarskega natečaja, ki ga je organiziral tržaški znanstveni licej »Galilei«, so se udeležili tudi dijaki

nemškemu poveljniku,« pravi g. nadškof, »da prepričan razdejanje mesta. Govoril sem s častnikom, ki je imel nalogo, da požene v zrak tržaško mesto, in sem razdejanje preprečil.«

Dr. Lojze Škerl

Srečanje somišljenikov Slovenske skupnosti v Borštu

V okviru priprav za občni zbor Slovenske skupnosti v Trstu, ki bo dne 8. in 9. maja v Finžgarjevi dvorani na Opčinah, je bilo pretekli teden v Borštu srečanje članov in somišljenikov s področja dolinske občine. Glavni predmet prijateljskega razgovora je bil, kako izpopolniti ter utrditi njen politično-socialni ter akcijski program, da bo njena prisotnost v javnosti bolj učinkovita. V ta namen je potrebna večja povezanost ter informiranost tako v okviru posameznih akcij kot med temi in osrednjimi organi.

Stevilni prisotni krajevni predstavniki so izrazili splošno željo volivcev po večji organizacijski dejavnosti in bolj načrtnem političnem delu, ki bi dalo posameznim prizadevanjem večjo težo in učinkovitost. Pravilno je tajnik dr. Legiša poudaril, da mora Slovenska skupnost nuditi našemu človeku to, kar od nje v današnjih razmerah pričakuje, predvsem jasnost in konkretnost programov na osnovi samostojnega nastopanja. Zato je v njej dovolj prostora za vse, ki se strinjajo z njeno splošno (avtonomno) politično zasnovo.

Skratka: splošno mnenje in želja volivcev je, da so dane osnove za razširjeno in poglobljeno dejavnost naše samostojne politične organizacije v skladu z nalogami, ki jih zahtevajo znamenja časov — dialog in sodelovanje v čim tesnejši povezanosti posameznikov in skupin — ter pričakovanja naših ljudi. Tako bo lahko razvila in utrdila čim večjo enotnost — kot je bilo od predsedujočega poudarjeno.

dr. Avguštin Kostelic. Na vse načine si je že bil prizadeval, da bi me dobil pred oči. Sedaj me je le našel!

Kaj vse je v letih vojne, pa tudi po njej ta zaslužni samostan vsega doživel! In z njim patri in še posebej opat. Sedaj so vendarle gospodarji cerkve, pokopališča in enega krila samostana. Tudi nekaj zemlje jim je ostalo. Pri njih živi več starejših duhovnikov, ki niso več dela zmožni. Tam sem tako našel Jerneja Pavlina, ki je bil moj profesor verouka v škofovih zavodih.

SPET OB MEJI

Ob vstopu v Slovenijo sem samo s pogledom pobozal lepo Vipavsko dolino. Tudi na Sveto goro sem le v mislih poromal. A že tedaj sem naredil sklep, da se vrnem. 29. julija 1958 sem ta sklep končno moge! uresničiti.

Najprej sem se ustavil v Postojni. Za ogled svetovnoznane jame sem imel premalo časa, zato sem raje obiskal gospoda Jezusa in župnika, ki je seveda sam, brez kaplana.

slovenskega znanstvenega liceja »France Prešeren« ter odnesli več pomembnih nagrad. Prvo nagrado za grafiko je prejel Walter Jerebica, drugo Boris Pangerc, četrto pa Boris Grgič. Tretjo nagrado za risanje je prejela Mariza Škerk, sedmo Pavel Martini in osmo Martin Kralj.

Jurjevanje tržaških skavtinj

Vsaka organizacija in vsako društvo čuti potrebo, da enkrat ali dvakrat na leto zbere svoje člane in pregleda preteklo delovanje. Navadno pripravijo društva v ta namen letne občne zore, skavti pa imajo svoje jurjevanje, ki nam pomeni veliko več kot je uradni pregled letnega delovanja. Na jurjevanju se srečamo vsi in v prazničnem vzdušju sprejememo v svojo sredo nove člane. Na »velikem zboru« omenjemo spretnosti in napredovanje posameznih skupin.

Tržaške skavtinje smo imele letos svoje jurjevanje blizu Bazovice. Izbrale smo prijetno jaso sredi borovega gozdiča, ki jo sicer ob nedeljah zasledajo izletniki iz mesta; v nedeljo 25. aprila pa so jo napolnile v modre kroje oblečene slovenske skavtinje.

Program se je vrstil v običajnem redu: sv. maša, kratek odmor, obljube veric in vodnic, kosilo in odmor, »veliki zbor«, pesem slovesa. Slišali smo veliko novih obljub. Zadovoljivo pa je bilo tudi, da so v glavnem vse skavtinje napredovale: verice tako, da so dosegle srebrno oziroma zlato zvezdo, veliko vodnic pa je dobilo značko za opravljeni izpit II. reda.

Zgodaj popoldne je bil na vrsti »veliki zbor«. Posedle smo v krogu ter med pesmimi in igrkami ocenjevale šaljive točke posameznih skupin. Nastopili so skoraj vsi vodi in se predstavili pred svojo voditeljico, pred vodstvom, pa tudi pred starši, ki so prišli ogledat naš praznik.

Ob koncu velikega zbora smo zapele pesem slovesa in se razšle: nekateri domov, druge na Katinaro, kjer so imeli skavti svoje jurjevanje. Tako smo jim tudi vrnil obisk, ker so prišli oni prisostvovati obljubam naših novink.

Slovensko ljudsko gibanje in Slovenska skupnost

V soboto 8. in v nedeljo 9. maja bo v dvorani Finžgarjevega doma na Opčinah občni zbor Slovenske skupnosti. Vse skupine, ki to skupnost sestavljajo, se temeljito pripravljajo na občni zbor, ki naj bi dal novega zagona med vso slovensko zamajsko skupnostjo.

Slovensko ljudsko gibanje se je odločilo, da predstavi svojo kandidatno listo za osrednje organe Slovenske skupnosti. Med programom, ki ga je Slovensko ljudsko gibanje predložilo za občni zbor, je tudi točka, v kateri želi, da bi k osrednji organizaciji pristopile še ostale slovenske skupine, ki so zdaj zunaj Slovenske skupnosti ter da bi kmalu prišlo do zaščitnega zakona o slovenski manjšini. Ker je vse to delo v korist slovenske manjšine zelo težavno ter zahteva mnogo truda, poziva vse zavedne Slovence, naj pristopijo k skupni akciji ter podprejo pobude Slovenske skupnosti za enotnost in vzajemno sodelovanje.

Občni zbor Slovenske skupnosti bo potekal po najavljenem sporedu.

Potem je privozil avtobus za v Novo Gorico, nabito poln. Sofer je nesramno preklinjal, pa ne po slovensko. Za kletvice si mi Slovenci sposojamo besede pri Italijanih. V tem oziru smo kaj malo narodno zavedni, čeprav se ponašamo za narodnoosvobodilnim bojem. Kar privoščil sem soferju, da je kasneje doživel defekt. Seveda je potem še bolj preklinjal.

V Sempetru pri Gorici sem nato izstopil ter se zatekel k nečakinjji, dr. Subicivi. Zjutraj 30. julija me je zbudil zvon. Ko pa sem vstopil v cerkev, ni bilo ne župnika ne cerkovnika. Župnik je odšel na Kranjsko. Zveza med primorsko in ljubljansko duhovščino je sedaj zelo živahna. Posebno mlajši duhovniki se čutijo doma povsod, ker vsi skupaj v Ljubljani študirajo, v času počitnic se pa razpršijo po vsej Sloveniji po medsebojnih obiskih.

Končno smo doklicali cerkovnika in tako sem mogel opraviti sv. mašo. Cerkev je krasna na zunan in znotraj. Tudi sam Sempeter je lep. Obilo privatnih stanovanjskih hišic, zelo obiskana bolnišnica in prostoren, lepo urejen trg. V večernih

Praznik dela in mladine v Bazovici

Že nekaj let je stara tradicija, da praznujemo Slovenci na Tržaškem in Goriškem praznik 1. maja na svojih proslavah. Osrednja praznika sta vsako leto v Steverjanu in v Bazovici. To sta pravzaprav edini proslavi, na katerih se praznik dela praznuje povsem po naše in domače, to se pravi v slovenskem duhu.

Kljub letošnjemu nestalnemu vremenu se je v Bazovici pri Trstu zbralo v soboto 1. maja prav lepo število domačinov in drugih obiskovalcev iz okoliških vasi in iz mesta. Praznik je začela mladina že ob 14. uri, ko se je med seboj kosala v različnih športnih podvigih. Nadaljevala pa ga je prav tako mladina ob 16. uri v kino dvorani, kjer so pred številnim občinstvom nastopili mladi domači godbeniki, pevci in plesalci. Pod spretnim vodstvom učiteljice Ileana Zajec so nastopili ansambli Miramar, Kondor, Slomšek pa tudi mladi solisti, pevci in baletna šola. Razne točke je duhovito povezovala mlada Bazovka, ki nas je prijetno presenetila s svojim gotovim nastopom. Ploskanja seveda ni bilo konca in dveurni spored je minil kar prehitro, ker so bile vse točke temeljito pripravljene. Otroci so tako res pokazali, kaj pomeni resno in vztrajno delo med letom. Med proslavo v kino dvorani je imel priložnostni govor deželni poslanec dr. Drago Štöke. Govor prinašamo zaradi nekaterih tehničnih misli, ki jih je izrekel, na drugem mestu.

Sporedu v kino dvorani je zvečer sledil v Slomškovem domu družabni večer. Na igrišču sta za zabavo skrbel ansambel Kondor in Kras. Tako je bilo tudi letos v Bazovici prav prijetno in pohvaliti moramo organizatorje, da so nam ponovno pripravili tako domač praznik, zakaj eno je sindikalna enotnost, nekaj drugega pa so naši prazniki, na katerih se srečujemo znanci in prijatelji ter v prijetni družbi popijemo kozareček vina, potem ko smo sledili točkam kulturnega sporeda.

★

SLOVENSKA TELEVIZIJA

Spored od 9. do 15. maja 1971

Nedelja: 10.50 Otroška matineja. 11.45 Mestece Peyton. 14.00 Motokros v Zaboku. 16.30 Tistega lepega dne - jug. film. 18.00 Leipzig: Nogomet Vzhodna Nemčija: Jugoslavija.

Ponedeljek: 17.50 Tobija. 19.05 Mladi za mlade. 21.45 Kulturne diagonale.

Torek: 17.45 Tiktak. 19.30 Starši in otrok. 19.40 Pet minut za boljši jezik. 20.35 Pokrajina po bitki - poljski film. 22.15 Nokturno: Mihael Stroj.

Sreda: 17.45 Pika Nogavička. 18.30 Narodna glasba. 19.20 Po sledih napredka. 20.35 Teh naših petdeset let. 21.45 Gilbert Becaud.

Četrtek: 17.45 Veseli tobogan: Vuzenica. 18.30 Skrivnosti živali. 21.25 L. Pirandello: Moj svet. 22.15 400 let slovenske glasbe: Marjan Kozina.

Petek: 17.30 Vijavaja-ringaraja. 19.00 Mestece Peyton. 20.35 Veliki karneval - ameriški film. 22.35 Evropsko prvenstvo v telovadbi - posnetek iz Madrida.

Sobota: 18.00 Po domače z ansamblom Franca Flereta. 18.25 Jeri Bauer: Klepetavi polž - češka opera. 19.20 S kamero po svetu. 20.35 Glasbena križanka. 21.35 Nepremagljivi. 22.50 Evropsko prvenstvo v telovadbi - posnetek iz Madrida.

urah vse mrgoli naroda.

Potem pa po obiskih! V Argentini sem obljubil Katarini Cotičevi, da bom obiskal Bilje in Kebrovim, da bom skušal najti Bukovico. Oskrbel sem si kolo, pa naglo na pot po asfaltirani cesti skozi Vrtojbo!

Kebrove sem srečno našel. Tri sinove in eno hčer ima mama v Argentini. Kako bi ne bila vesela obiska od tako daleč! Pa še nekoga Spacapana sem tam srečal. Povedal je, da dela v Budinovi tiskarni v Gorici. »Potem ste pa morda bratranec mojega svaka Mirka Spacapana?«, sem hotel vedeti. Seveda je bilo tako. Na... pa smo bili v žlahti!

V pomenku sem izrazil željo, da bi si rad ogledal cerkev na Mirenskem gradu. Zlahta je takoj prišla do veljave. »Vas kar jaz potegnem gor,« se je ponudil Ladi Spacapan.

Res veličastna je cerkev na Mirenskem gradu. Med zadnjo vojno je bila močno poškodovana, toda očetje lazaristi so jo že obnovili, umetnik Tone Kralj pa jo je poslikal. Zlasti križev pot je čudovit.

(Se bo nadaljevalo)

† Msgr. Janez Hladnik

124 V SLUŽBI CERKVE IN NARODA (SPOMINI)

STAROSLAVNA SENTVID IN STICNA

Pri Zagradcu se je cesta odtrgala od reke Krke ter zavila proti Stični. Ker sem vedel, da v bližnji vasi Krki župnikuje Jože Gregorič, moj naslednik v Zagrebu, sem ga skienil obiskati. Vojna vihra je v Zagrebu razgnala vse, kar je bilo tam slovensko organiziranega okrog Sv. Roka. Posamezniki so sicer ostali, a slovensko središče je zamrlo.

Dalje me je peljala pot. V Sentvidu pri Stični je bil trideset let župnik in zadnji dekan moj stric Janez Hladnik. Tam je tudi pokopan. Veliko sem dolžan temu svetemu duhovniku in velikemu narodnemu ter kulturnemu delavcu. Do zadnjega je stal kot steber in mimo njega ni mogel nihče, ne da bi ga bil spoštljivo po-

«ESPOMEGO 71»

Gorica je nastala ob izhodu dveh dolin: Soške in Vipavske ter v bližini Brd. Nastanku je botrovalo samo prebivalstvo teh ozemelj, ki je imelo potrebo po kraju, kjer bi svoje pridelke spravljalo v denar in si z njim omogočilo druge dobrine.

Je zato pravzaprav čudno, da zaradi svoje lege Gorica nikdar do sedaj ni poskusila s tradicijo velesejmskih mest kot so v naši bližini Trst, Ljubljana, Celovec, Gradec in Zagreb. Letos pa je bil storjen prvi korak v tej smeri. Zbornica za kmetijstvo, obrt in industrijo v Gorici je organizirala blagovno razstavo »ESPOMEGO 71« (*Esposizione mercantile goriziana*), ki naj bi se v bodoče ponavljala vsako leto. Letos je bila razstava odprta 30. aprila in bo trajala do nedelje 9. maja.

Neposredni cilj te razstave je razmah gospodarskih odnosov v prvi vrsti med našo deželo, Slovenijo in Koroško, v bodoče pa med širšimi področji evropskih tržišč. Mednarodna funkcija, ki jo že vrši goriško mesto, bo gotovo pospešila trgovsko izmenjavo, ki jo je letošnja razstava sprožila.

Razstava je na več prostorih: v dolinici potoka Korn pod drevedromom 20. septembra so na ogled deželni pridelki ter predmeti za taborjenje; v dvorani Petrarca razstavljajo podjetja, ki se bavijo s keramiko in stavbarstvom; vinogradništvo in kletarstvo pa imata svoj prostor v dvorani Neposrednih obdelovalcev zemlje v ulici Boccaccio, kjer so razstavljeni tudi poljedelski stroji. O belem vinu je že bila tudi razprava na goriškem gradu.

Velika udeležba v Števerjanu

Slovensko katoliško prosvetno društvo »F. B. Sedej« iz Števerjana je skupaj z glasbenim ansamblom »Lojze Hlede« dalo tradicionalnemu prvomajskemu slavu nov izraz: organiziralo je I. zamejski festival narodno zabavne glasbe. Zal niso prišli vsi, ki so se bili prijavili. Iz Slovenije sta prišla le dva ansambla namesto prijavljenih petih. Eden od njih, »Bratje Kovacič« iz Maribora je sicer prišel do mejnega bloka, toda zaradi potnega lista enega izmed članov, ki ga je pustil doma, se je moral ves ansambel odpovedati nastopu.

Predvideno je bilo sicer, da se bo festival vršil na prostem med borovci, toda zaradi nestalnega vremena je bil prenešen v dvorano Zupnijskega doma. Prireditve je očitno bila mikavna za občinstvo, saj ga niti ni bilo mogoče strpati v dvorano. Sodi se, da je prisostvovalo nastopu od 600 do 700 ljudi. Zal se prireditelji niso držali napovedane ure. Začeti z nastopom s 40-minutno zamudo vsekakor ni pohvalno in se naj ne bi v prihodnje več ponovilo. Prisotni, ki so prišli povečini že pred napovedano uro, so bili upravičeno nevoljni nad nepotrebno zamudo.

Na odru se je zvrstilo sedem ansamblov: dva iz Slovenije, eden s Koroške, dva s Tržaške in dva iz Goriške. Nastopili so v sledečem redu: »Lojze Hlede« iz Števerjana (izven tekmovanja), »Naši mladi« z Opčin, »TAIMS« prav tako z Opčin, instrumentalni kvintet »Tone Celan« iz Slovenske Bistrice, »Veseli študentje« iz Celovca, MI-NI-PE iz Gorice in »Veseli hmeljarji« iz Zalca v Savinjski dolini.

Po končanem tekmovanju sta napovedovalca Marijan Terpin in Helena Knez razglasila razsodbo tekmovalne komisije, ki jo je sestavljalo šest izvedencev in pet v dvorani izbranih oseb. Člani komisije so bili: direktor radia Ptuj Plohl, dr. Zorko Harej, dr. Andrej Bratuž, Zdravko Klanjšček, Marinka Lasič, Emil Valentinič, N. Kranjc iz Nove Gorice, Alojz Koren, Jasna Merku, Metka Klanjšček in Francka Zgavec.

Prvo nagrado 70.000 lir je komisija prisodila ansamblu »Veseli hmeljarji«, števerjanski župan Stanislav Klanjšček pa je ansamblu izročil pokal števerjanske občine.

Drugo nagrado 40.000 lir je prejel ansambel »TAIMS« z Opčin. Pokal ansambla »Lojze Hlede« je izročil nagrajencem deželni svetovalec dr. Drago Stoka.

Tretje mesto so zasedli člani ansambla MI-NI-PE. Prejeli so 20.000 lir ter pokal Zveze slovenske katoliške prosvete v Gorici, ki ga je izročil podpredsednik Zveze

Poleg te razprave so na programu v teh dneh razgovori o obmejni in mednarodni izmenjavi, o infrastrukturnih problemih dežele Furlanija-Juljska Benečija ter o medzadružnih odnosih.

Organizatorji »ESPOMEGO 71« so goriško blagovno razstavo povezali tudi z različnimi kulturnimi prireditvami kot so pevski nastopi, glasbeni ansambli, folklorni plesi, športna tekmovanja, revija otroških oblačil ter slikarsko tekmovanje najmlajših.

Razstave se udeležuje tudi več slovenskih podjetij, tako npr. iz Gorice Fr. Terpin, Andrej Košič, trgovina »Pri sedmih palčkih« (L. Košič), iz Nove Gorice »Meblo«, »Iskra«, »Kristal«, iz Ljubljane »Mercator«, iz Anrovega »Saloni«, iz Vipave »Kmetijski kombinat«, iz Dobrovega Vinska zadruga, iz Volčje drage »Jadran« in »Okroglica«.

Urnik razstave: ob delavnikih od 10. do 13. ure ter od 15. do 22. ure, ob praznikih od 10. do 22. ure.

Razstava tržaških umetnikov v Števerjanu

V spodnji dvorani župnijskega doma v Števerjanu je bila 1. maja ob desetih dopoldne odprta slikarska razstava tržaških umetnikov »GRUPA U«. Odprl jo je predsednik SKPD »F. B. Sedej« Edi Hlede. Navzočemu občinstvu, med katerim so bili števerjanski župan Stanislav Klanjšček ter odbornika Ciril Terpin in Mužič, so tržaški umetniki razložili vsebino in smisel svojih del.

dr. Damjan Paulin.

Priznanje so prejeli tudi ostali trije tekmujoči ansambli: kvintet »Tone Celan« iz Slovenske Bistrice pokal tvrdke Andrej Košič, »Veseli študentje« iz Celovca plaketo denarnega zavoda »Cassa di Risparmio« iz Gorice in »Naši mladi« z Opčin, katerim je izročila medaljo goriške turistične ustanove »Pro Loco« pokrajinska svetovalka Marija Ferletič.

Po razglasu tekmovalne komisije so zmagovalci podali še vsak po dve točki. Ves program so smenali tehniki italijanske radio-televizije; kasneje ga bo oddajal radio Trt A. Deloval pa je tudi notranji televizijski prenos, kar je bila pomembna tehnična novost.

Tako 1. kot 2. maja je v prostorih župnijskega doma deloval buffet, kjer je bilo pečenih piščancev na pretek, kakor tudi ni zmanjkalo vina iz Brd.

Ob stoletnici časnika »Soča« bo v soboto 8. maja ob 16. uri v gradu Kromberk pri Novi Gorici srečanje predstavnikov slovenskega tiska na Primorskem. Na sporedu je referat dr. Frana Vatovca: »Zgodovinski pregled slovenske periodike na Primorskem«; odprtje razstave »Primorski tisk 1849-1971« ter razgovor za okroglo mizo: »Slovenski tisk kot integracijski dejavnik Slovencev doma in v zamejstvu«. Sledil bo prijateljski in družabni večer v bližnjem novogoriškem gostišču.

Poletna kolonija za slov. otroke

Kot je bilo že objavljeno, se je Vincencijeva konferenca iz Gorice (pisarna Katoliškega glasa, Riva Piazzuta 18) obrnila na goriško prefekturo s prošnjo za organiziranje goriške kolonije (colonia montana) za dečke in deklice, ki obiskujejo šole s slovenskim učnim jezikom. Kolonija se bo vršila v kraju Ovaro v Karniji v dveh izmenah, prva za dečke v juliju (za 25 otrok), druga za deklice v avgustu (za 25 otrok).

Vsi, ki bi šli radi v kolonijo, bodo morali izpolniti posebne kartotečne liste, ki jih dobijo v svojih šolah. Te liste morajo šolam izročiti pristojni občinski uradi (ki jih dvignejo v uradu pokrajinskega zdravnikarja). Šole oz. občine naj se pozanimajo, da dobijo in razdelijo otrokom te liste.

★

Skupno romanje na Sardinijo. Vse romanje obveščamo, da zapade 16. t. m. rok plačevanja. Do tega dne mora zato vsak romar plačati celotno vsoto. Vljudno prosimo vse romanje, naj se drže navodil. Obenem naj se ob tej priložnosti oglase tisti, ki se mislijo udeležiti izleta iz Cagliariarja v Barumini.

V Slovenskem kulturnem klubu v Trstu v ul. Donizetti 3/I bo v soboto 8. maja ob 19. uri predaval prof. Alojz Rebula o pokojnem pisatelju Stanku Majcnu.

ZA KMETOVALCE

Pršice na trti

V nekaterih vinogradih so se letos že pojavile trsne pršice (Eriophyes viti - Eriosis - Acari). Zaenkrat še niso močno razširjene in zato ne predstavljajo velike nevarnosti. Če pa najdemo večje okužbe, bo treba škropiti in jih uničiti, da ne bi povzročile nepopravljive škode.

Kako jih spoznamo? Na zgornji strani lista opazimo izbočene mehurčke, na spodnji strani pa vdrtine, ki so pokrite z belo in gosto pajčevino. Pajčevina, pod katero se skriva pršica, je odporna in trda ter je ni mogoče z lahkoto odstraniti; za razliko od plesni peronospora ali oidija, katero prav lahko s prstom obrišemo. Mehurjaste tvorbe postanejo kasneje rdečkaste, posebno v suhem in vročem poletju, ko je napad najhujši. Trsna pršica je podobna zelo majhnemu črviču, ki je dolg komaj eno desetinko ali pol milimetra in ga največkrat s prostim očesom niti ne vidimo. Prezimi na deblu in se

SOLSKI OTROCI IZ STANDREŽA priredijo v nedeljo 9. maja ob 19.30

MATERINSKO PROSLAVO

v župnijski dvorani v Standrežu. Zelo pester spored. Vsi ste tople vabljeni!

kasneje preseli na liste, kjer opazimo značilne poškodbe kakor že opisano.

Proti pršicam uporabljamo kemična sredstva, ki prodrejo v list in jih zato imenujemo citotrope. S tem zastropimo rastlinske sokove in pršica, ki jih srka, se z njimi zastropi. Takšna sredstva so npr. Tedane, Basudin, Rogor itd. Ker se uporabljajo proti pršicam (acari) jih na kratko imenujemo tudi akaricidi. Navadno so precej strupeni, ker vsebujejo organski fosfor in zato je treba z njimi previdno ravnati. Mešamo jih lahko z drugimi sodobnimi sredstvi razen s tistimi, ki vsebujejo apno. S tem posegom bomo istočasno zavirali razvoj rdečega in rumenega pajka, ki prav tako začenja ogrožati naše vinograde.

Inž. Janko Košir

RADIO TRST A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 23.15.

Dejstva in mnenja: 14.15 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Spored od 9. do 15. maja 1971

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Glasba za kitaro. 11.15 Odjava za najmlajše: J. Swift: »Potovanje v Lilipute«. Prvi del. 11.35 Ringaraja za naše malčke. 11.50 Vesele harmonike. 12.00 Naborna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 15.30 C. Gozzi: »Ptiček zelenček«. Komedija v petih dejanjih. 17.30 Revija zborovskega petja. 18.45 Bednarik: »Pratika«. 19.15 Sedem dni v svetu. 19.30 Filmska glasba. 20.30 Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti.

Ponedeljek: 11.40 Radio za srednje šole. Ponovitev ob 18.30. 17.00 Tržaški mandolinski ansambel. 17.35 Obletnica meseca: »Slikar Albrecht Dürer ob 500-letnici rojstva«. 19.15 Zbor Monteverdi Ital. kult. inštituta v Hamburgu. 21.00 Kulturni odmevi - dejstva in ljudje v deželi.

Torek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Bednarik: »Pratika«. 18.30 Komorni koncert. 19.00 Otroci pojó. 19.10 N. Zorzenon: Zgodbe iz življenja v ladjedelnici. 19.25 Moški zbor »Srečko Kumar« iz Veličega Repna. 20.35 Ghedini: »Maria d'Alessandria«, opera v treh dejanjih.

Sreda: 11.40 Radio za I. stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 17.35 Slovarček sodobne znanosti - Jevnikar: »Slovensčina za Slovence«. 19.10 Higiena in zdravje. 19.40 Slovenske ljudske pesmi v Lesjakovi prireditvi. 20.35 Simfonični koncert.

Četrtek: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Pod farnim zvonom župne cerkve v Mavhinjah. 18.30 Beethoven: Simfonia št. 7 v a-duru. 19.10 Pisani balončki - rad. tednik za najmlajše. 20.35 »Ob srebrnem studentu«. Dramatizirana zgodba. 21.45 Skladbe davnih dob.

Petek: 11.40 Radio za II. stopnjo osnovnih šol. Ponovitev ob 18.30. 12.10 Slovenska ljudska umetnost in obrt. 17.20 Za mlade poslušavce: Govorimo o glasbi, pripravlja Janko Ban. 19.10 Bernobini-Bompiani: Od humanoida do robota (5) »Mandradora«. 19.20 Slovenski vokalni oktet. 20.50 Koncert operne glasbe. 21.50 Folklorni plesi.

Sobota: 11.35 Sopek slovenskih pesmi. 12.10 Tone Penko: Skrivnostni svet žuželk. 16.10 Operetne melodije. 16.30 Marešalo pripoveduje: »Sumnja«. Izvajajo dijaki slovenskih višjih srednjih šol v Trstu. 16.50 Znani pevci. 17.20 Za mlade poslušavce: Sobotni sestanek - Slovenski znanstveni delavci z univerze - Moj prosti čas. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 19.10 Družinski obzornik. 19.30 Vokalno-instrumentalni ansambel »Dalmacija«. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 Stare slovenske ljudske igre: »Doktor Dragan«. Po prireditvi prof. M. Mahnič izvajajo Radijski oder.

★

Ravnateljstvo državnega strokovnega zavoda za trgovino s slovenskim učnim jezikom v Gorici obvešča starše in namestnike dijakov, ki obiskujejo to šolo, da bo tretji roditeljski sestanek v ponedeljek 10. maja ob 19. uri na sedežu šole v ulici Seminario 7 - II. nadstropje.

Socialni dan v Trstu. Katoliške mladinske organizacije v Trstu priredijo v nedeljo 30. maja Mladinski socialni dan. Več bomo o tem poročali v prihodnjih številkih.

Nočejo privilegijev

Bogoslovci nadškofije München-Freising so se izrekli za odpravo privilegija, po katerem bogoslovci ne služijo vojašcine. Bogoslovcem se zdi ta privilegij neupravičen, ker jih odtuja od ostalih mladih ljudi.

OBVESTILA

Ob obletnici smrti mladca Petra Spacapana bo na prvi petek 7. maja pri šmarčni pobožnosti pri Sv. Ivanu ob 8^h zvečer sv. maša za njegov dušni pokoj; nje govori prijatelj skavti ter skavtinje se ga bomo spomnili s sv. mašo, ki bo tudi pri Sv. Ivanu v soboto 8. maja ob 16. uri. Vabimo tudi ostalo mladino, posebno dijake in dijakinje slovenskih višjih srednjih šol v Gorici.

Mesečni shod Mar. družbe v Gorici bo prihodnje nedeljo 9. maja ob 16. uri v cerkvi sv. Antona Starega in ne v stolnici kot običajno.

Šmarnice v Gorici so vsak dan zjutraj ob 6.30 v stolnici, ob 20. uri pri Sv. Ivanu in so združene s sv. mašo.

Pevski zbor malega semenišča iz Vipave bo v nedeljo 16. maja ob 16.30 nastopil v Katoliškem domu v Gorici. Podrobnosti o gostovanju bomo objavili prihodnjice.

Prvo sv. obhajilo za slovenske otroke v Gorici bo pri Sv. Ignaciju na vnebohod dne 20. maja.

Romanje k Materi božji pri Bologni. Kot smo že javili, pripravlja Apostolstvo molitve v Gorici za 5. in 6. junija romanje v cerkev Matere božje pri Bologni, kjer se časti Marijina slika, ki naj bi jo bil po izročilu naredil evangelist sv. Luka. Ker je na razpolago še nekaj mest, pohitite s prijavo ali na upravi našega lista ali v zakristiji cerkve sv. Ivana.

DAROVI

Za Katoliški dom: N. N. 3.500; U. Z. 6.000; N. N., Sovodnje, 4.000; J. K. namesto cvetja na grob pok. Zalke Simič 3.000; N. N. 2.000; N. N. družina 5.000; N. N. 2.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000 N. N. 1.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti Petra Spacapana daruje družina Spacapan po 5.000 lir za Alojzijevišče in goriške skavte.

Ob tretji obletnici smrti svojega moža je darovala Marija Paulin vd. Brisko po 1.000 lir za Katoliški dom, Alojzijevišče in Zavod sv. Družine, 500 lir za Kat. glas.

Za Marijin dom v ul. Risorta v Trstu: V marcu in aprilu so darovali: V. P. 90.000, N. N. v spomin na pok. Urško Barbo 1.000, N. N. 10.000, N. N. ob 50-letnici sprejema v Marijino družbo 50.000, N. N. v spomin na pok. Lucijo in Marijo Mijač 2.000, N. N. 10.000, Rezi Sorli 5.000, N. N. 1.000, N. N. 1.000, družina Bajc v spomin na pok. Urško Barbo 15.000, A. Zivec 10.000, Milena Medvedič 10.000, A. Božič 10.000, K. B. 10.000, K. O. 8.000, M. Vitez 5.000, A. B. 5.000, J. L. 50.000 in nabirka v družbi 187.500 lir.

Za škedenjski Dom v aprilu: N. N. 25.000; N. N. 15.000; dekliski zbor od nastopa v Kulturnem domu 10.000; N. N. 15.000; N. N. 5.000; A. F. 5.000; ga. Brajkovič v spomin pok. Antona Kanzian 1.000; ob pogrebu pok. Ivana Sancin 5.000; ob pogrebu pok. Emanuele Canziani 5.000; ob pogrebu pok. Alojzije Sancin 5.000; ob pogrebu pok. Benedikta Sancin 5.000; Sancin Jožica 3.000; Bradač 2.000; denar v tabli 7.000; razni 31.500 lir.

Za Baragov dom v Ricmanjih: Emil Berdon, Ricmanje 120, 10.000; družina Pregarc, Pulje 58, 5.000; družina Kuret, Ricmanje 76, 5.000; družina Kjuder, Ricmanje, 5.000; družina Felicijan, Ricmanje 80, 10.000; družina Malalan, Domjo, 5.000; družina Barut Jožef, Domjo 116, 2.000; družina Sancin, Ricmanje, 1.000; Karla Lavrenčič, Ricmanje, 1.000; družina Petaros, Ricmanje 154, 1.000; družina Zuljan, Ricmanje 154, 1.000; Regina Sever, Ricmanje, 1.000; razni dobrotniki iz Ricmanj 10.000; družina Berdon, Trst, v spomin na pok. očeta Andreja Hrvatič 2.000; razni dobrotniki iz Trsta 10.000 lir.

Za cerkev v Stojakovem: V spomin pok. Franca Lovišček darujeta M. in L. iz Gorice 3.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 70, osmrtnice L 100, več 8% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

BCIKB
BANCA DI CREDITO DI TRIESTE
S. P. A.
TRŽAŠKA KREDITNA BANKA
GLAVNICA LIR 600.000.000 — VPLAČANIH LIR 300.000.000

Tekoči računi — hranilne vloge — krožni čeki
varnostne skrinjice — neprekinjena blagajna

Dopisniki po vsej Italiji

MENJAVA VSEH TUJIH VALUT

TRST

Brzjavni naslov: Bankred

UL. F. FILZI št. 10

Tel. 38-101 — 38-045

TRŽAŠKA KREDITNA BANKA si je že pridobila velik sloves zaradi svoje solidnosti pri poslovanju. To jo priporoča vsem rojakom doma in po svetu. Zato zasluži polno zaupanje. Njena bogata poslovna izkušnja je samo po sebi najboljša jamstvo!